

И всѣка нощъ изъ гроба той излиза
и вглежда се въ янтарнитѣ звезди,
а подъ прикритието на кървавата риза
вълнуватъ се юнашкитѣ му гърди.

Защото отмина земния свѣтъ съвсемъ младъ, недопилъ радостта на боже-
ственото гърло, съ което орисницата го бѣ надарила. Остана отъ неговата пѣсенъ
само споменътъ, мжчителния споменъ.

Кибритопродавачката

Единъ свѣтълъ образъ на светица до днеска живѣе въ сърдцата ни. От-
тамъ не ще го заличатъ нито годинитѣ, нито онѣзи, които идватъ да го замѣстятъ.
Образътъ на Кибритопродавачката, която тѣй горко стра-
даше на сцената, проплакваше съ наранено сърдце и, на-
край, видѣла свѣтлия образъ на майка си, заспа подъ снѣга
безъ да се пробуди вече.

НАДКА ПОПОВА
(Кибритопродавачката)

Кибритопродавачката бѣше играна и преди нея. Гле-
дахме я по-сетне. Ще я видимъ и занаяредъ, ала онази
мченица, която чезнѣше на Бѣдни вечеръ, спираше мину-
вачитѣ да имъ продаде своя кибритъ, страдаше подъ про-
зореца на охолнитѣ и пѣеше презъ сълзи сподавена отъ
собствената си скръбъ — тази трагичка никога не ще ни
запѣе, като прострелено птиче.

Защо ме хората обиждатъ,
защо ме всички ненавиждатъ;
какъвъ ли, Боже, тежъкъ грѣхъ
сторихъ предъ тебе и предъ тѣхъ?

Завесата се спусна. Залата кѣнтѣше отъ аплодисменти,
а задъ кулиситѣ малката кибритопродавачка избѣрсваше съл-
зитѣ си, изплакани съ последната ария. Нѣкакво върло пред-
чувствие за близка смъртъ я гнетѣше до болка. Костелявата ржка впиваше прѣсти
около бѣлата ѣ шия. Не следъ много тя изпѣ лебедовата пѣсенъ на душата си.

Миръ за нея!

ЙОРДАНЪ БОГДАРЪ